

не е въ мѣстото дѣто засѣдава сѣдилището, е длъженъ да назначи обиталище въ туй мѣсто, което да са забѣлѣже въ просевербалната книга. Въ случай, когато не пазначи обиталище, тогазъ документитѣ, които ще му са съобщатъ отъ сѣдилището, още и преписътъ на самото рѣшеніе, който ще са издаде са испращатъ до сѣдебното писалище (*канцеларія*), и са считатъ като законно съобщены.

Чл. 34.) Като умре нѣкое лице отъ противницитѣ преди окончаніето на разыскванъето, неговитѣ наслѣдници извѣстятъ, спорѣдъ означената формалность, преключеніето къмъ другия противникъ. Въ този случай, той е длъженъ да подаде нова прозба, съ която да проси призоваванъето на наслѣдницитѣ на умрѣлыя за окончаніе на высящата сѣдба. Ако не стори тѣй, което стане, и което са рѣши за сѣдбата, подиръ обявеното къмъ него умирање, е недѣйствително.

Чл. 35.) Ако призованитѣ наслѣдници спорѣдъ предидущія членъ, за окончаніе на сѣдбата, не са представятъ предъ сѣдилището по времето на опредѣленыя срокъ, То сѣди заочно, и издава рѣшеніе по основаніе на станжлытѣ разыскванія преди смъртъта на другия противникъ; но срещу който противникъ са издаде туй рѣшеніе, той има право да направи прекотѣженъе.

Чл. 36.) Съкій е длъженъ да декаже своитѣ домогванія; ако ли не може, отблѣснатъ са предложеніята му. При тѣмъ, какъто ще са каже въ Главата за клѣтводаяніето, противникътъ, който не може да докаже, има право да даде клѣтва на противника си.

Чл. 37.) Ако противникътъ не одобри представеныя за доказателство документъ, или откаже дѣйствительностьта му, или направи домогванія че е поддѣланъ (*сактѣ*) а пѣкъ лицето, което го представя постоянствува за приеманъето му, тогазъ, какъто са означава въ Главата за издирванъето на подписка или на печатъ са отлага продълженіето на главната сѣдба, доро са разрѣши туй станжло разногласіе. Но ако документътъ за който е думата са относя само до нѣкои отъ предложеніята,